

Sygn. akt VIII Ka 966/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Marek Wasiluk– spr.

Sędziowie: SO Dorota Niewińska

SO Wiesław Oksiuta

Protokolant: Agnieszka Malewska

po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2014 roku

sprawy Ł. I. oskarżonego z art. 177 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżycielki subsydiarnej

od wyroku Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VIII Wydział Karny z siedzibą w Siemiatyczach z dnia 4 września 2013 roku, sygn. akt VIII K 175/11,

I. Zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy uznając apelację za oczywiście bezzasadną

II. Zasądza od oskarżycielki subsydiarnej E. M. na rzecz oskarżonego Ł. I. kwotę 420 (czteryście dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

III. Zasądza od oskarżycielki subsydiarnej E. M. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty za II instancję i kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem pozostałych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

Ł. I. został oskarżony o to, że: w dniu 18 lipca 2010 roku około godziny 11:00 na trasie S. – K. gmina S. kierując samochodem osobowym marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym i spowodował wypadek drogowy w ten sposób, że podczas manewru wyprzedzania zderzył się z samochodem osobowym marki R. (...) o nr rejestracyjnym (...) skręcającym w lewo, na skutek czego kierująca wyżej wymienionym pojazdem E. M. doznała obrażeń ciała w postaci rany tłuczonej głowy oraz stłuczenia szyi z uszkodzeniem aparatu więzadłowego powodujące naruszenie prawidłowych czynności ciała na czas przekraczający 7 dni tj. o czyn z art. 177 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim wyrokiem z dnia 4 września 2013 roku uniewinnił oskarżonego Ł. I. od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Przyznał od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego Ł. I. kwotę 2200 (dwa tysiące dwieście złotych) złotych tytułem zwrotu kosztów wyłożonego wynagrodzenia obrońcy za obronę w niniejszej sprawie.

Kosztami sądowymi obciążył Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku złożył pełnomocnik oskarżycielki Subsidiarnej, zaskarżając wyrok w całości, na niekorzyść oskarżonego i zarzucając mu:

I. naruszenie przepisu art. 177 § 1 kk poprzez jego niewłaściwe zastosowanie w sprawie i przyjęcie, że zachowanie oskarżonego – kierowcy (...) o numerze rejestracyjnym (...) nie wypełniło znamion występkę ;

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, że materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie nie pozwala na przypisanie oskarżonemu naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym ;

III. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, mianowicie art. 7 k.p.k. polegająca na naruszeniu zasady swobodnej oceny dowodów i oparcia wyroku na całokształcie materiału dowodowego w sprawie, poprzez pominięcie istotnych dla rozstrzygnięcia w sprawie okoliczności wynikających z depozycji świadków A. D. i T. D. oraz P. J..

Mając na uwadze powyższe wnosił o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Bielsku Podlaskim.

Sąd Okręgowy, zważył, co następuje :

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Analiza akt sprawy oraz pisemnych motywów zaskarżonego wyroku dokonana pod kątem sformułowanych zarzutów apelacyjnych skłania Sąd Okręgowy do stwierdzenia, że procedowanie w przedmiotowej sprawie przez Sąd Rejonowy było jak najbardziej poprawne, stan faktyczny ustalono prawidłowo, a końcowa decyzja Sądu jest jak najbardziej trafna i zasługuje na aprobatę.

Przede wszystkim Sąd I –szej instancji dokonał właściwej oceny zgromadzonych dowodów, natomiast stanowisko swoje uargumentował w sposób należyty wskazując przy tym, którym konkretnie dowodom dał wiarę i dlaczego, a którym wiary tej odmówił. Wywody Sądu Rejonowego w tym zakresie są jasne i przekonujące, natomiast przeprowadzona ocena dowodów uwzględnia dyrektywy płynące z art. 7 k.p.k. i daleka jest od oceny wybiórczej. W procedowaniu Sądu nie można dopatrzeć się pominięcia żadnych istotnych dla rozstrzygnięcia w sprawie okoliczności.

Sąd Rejonowy prawidłowo przede wszystkim zauważył, iż ustalenie zakresu odpowiedzialności karnej w oparciu o osobowe źródła dowodowe nie było w ogóle możliwe. Tym bardziej, iż w kwestiach podstawowych dla owej odpowiedzialności t.j. włączenia kierunkowskazu przez pokrzywdzoną i zasygnalizowania manewru skrętu w lewo relacje każdej ze stron wypadku były całkowicie przeciwstawne. Nadto z gołą odmienne były zeznania świadków na okoliczność tego, czy za samochodem pokrzywdzonej jechał jeszcze inny pojazd, który ograniczał jej pole widzenia. Nadto pomimo, iż ani A. D., ani T. D. nie potwierdzili nawet w swoich zeznaniach powyższej okoliczności, bowiem „nie oglądali się oni do tyłu”, niezależnie jednak od powyższego Sąd prawidłowo przyjął, iż za samochodem R. faktycznie tuż przed wypadkiem poruszał się jeszcze inny pojazd. Powyższe bowiem bezspornie wynikało z zeznań samej pokrzywdzonej i wyjaśnień oskarżonego. Kluczowym jednak dowodem w sprawie okazał się obiektywny dowód w postaci opinii biegłych sądowych z dziedziny badania wypadków drogowych, który miał na celu ustalenie przyczyn wypadku. Sąd meriti trafnie zanalizował wnioski płynące z wszystkich opinii powołanych w sprawie. Z opinii Laboratorium Kryminalistycznego KWP w B. sporządzonej jeszcze na etapie postępowania przygotowawczego wynikało, że to pokrzywdzona jako kierująca pojazdem R. nie zachowała szczególnej ostrożności przy zmianie kierunku jazdy. Tożsame wnioski znalazły się w opinii biegłego sądowego A. B., sporządzonej już w toku postępowania sądowego. Stwierdził on jednoznacznie, że pokrzywdzona wykonując manewr skrętu i wjeżdżając na lewy pas ruchu, bezpośrednio przed jadącym samochodem A., spowodowała w ten sposób sytuację niebezpieczną będącą zasadniczą przyczyną wypadku. W świetle treści powyższych opinii Sąd Rejonowy doszedł więc do słusznej konkluzji, iż nie można

przypisać oskarżonemu naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym, a wnioski płynące z w/w opinii czynią z pokrzywdzonej osobę odpowiedzialną za wypadek.

Nadmienić wypada, że słusznie zauważa Sąd, iż także w świetle trzeciej opinii pochodzącej z Instytutu Ekspertyz Sądowych w K., nie można było przypisać odpowiedzialności oskarżonemu za przedmiotowy wypadek. Wynikało z niej, iż jedynie w sytuacji, gdyby kierunkowskaz samochodu został włączony przed rozpoczęciem zmiany pasa ruchu przez samochód R., to przyczyną wypadku byłby nieuprawniony wjazd samochodu A. na lewy pas, jednakże zgromadzony materiał dowodowy nie pozwalał na stwierdzenie, że powyższa sytuacja miała w ogóle miejsce. Brak bowiem dowodów na to, że oskarżony zmieniał pas ruchu już wtedy, gdy pokrzywdzona włączyła kierunkowskaz sygnalizując w ten sposób zamiar skrętu w lewo.

Sąd I instancji, opierając się na całokształcie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego słusznie stanął więc na stanowisku, iż Ł. I. swoim zachowaniem nie wypełnił znamion czynu opisanego w art. 177 § 1 kk, bowiem nie naruszył zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym i nie spowodował w wyniku tego wypadku drogowego. Żaden z przeprowadzonych dowodów nie daje podstaw do tego, aby przyjąć, że ponosi on jakąkolwiek winę za zaistnienie tego zdarzenia, brak jest podstaw do negatywnej oceny jego techniki i taktyki jazdy.

Mając na uwadze wyżej wskazane okoliczności i dzieląc w pełni stanowisko Sądu Rejonowego, Sąd Okręgowy orzekł, zatem o utrzymaniu zaskarżonego wyroku w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

Na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżycielki posiłkowej na rzecz oskarżonego, kwotę 420 złotych tytułem zastępstwa procesowego, bowiem ten był reprezentowany w sprawie przez profesjonalnego pełnomocnika z wyboru.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 636 §1 k.p.k., a o opłacie na podstawie art. 13 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku .